

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Kecskemét, 1880. június 4.

Sertéshizlalásunk és kereskedésünk nemcsak az országos sertésenyésztés szempontjából érdemel figyelmet, hanem különösen és első sorban helyi tekintetnél fogva; miután annak érdeke közvagyonossági viszonyainkkal s kivált a gazdaközönség érdekeivel a legszorosabb összefüggésben áll. Avagy képesek volnánk-e sok akadálylyal küzdő gabonakereskedésünk mellett gabnaneműink egy részét akként értékesíteni, ha virágzó sertéskereskedésünk azt oly nagy mértékben elő nem mozdítaná! Köztudomású dolog, hogy kukoricánk piaci ára egypár évtized alatt több mint megkétszereződött, s a gabonaárakban gyakran előfordult ingadozások és ársökkenéseknek aránylag legkevésbé volt kitéve. S ez annál nagyobb figyelmet érdemel, ha elgondoljuk, hogy a közelebbi múlt szűk termésű években a kukorica volt az, mely nem egy gazdát kisegített s nagyobb bajból kirántott, s melynek könnyű, a mellett jó ároni értékesítése kiterjedt sertéshizlalásunk és kereskedésünknek tulajdonítható és köszönhető. Ha e mellett figyelembe vesszük azt, hogy úgy az élelmezésre és hizlalásra kiadott költségek, mint az eladott és elszállított sertések árából befolyó összeg kevés kivétellel városunkban marad, s itt jön újra meg újra forgalomba: úgy hisszük, fentebbi állításunk a sertéshizlalás jelentőségére vonatkozólag általános viszhangra talál.

Országos szempontból sem szabad ignorálnunk azon tekintélyes állást, melyet a sertéskereskedés s az ebből befolyó haszon összes külkereskedelmi mérlegünkben elfoglal. Tegyük csak egy kis számítás, s meggyőződhetünk róla, hogy nagyon is passiv természetű külkereskedelmünkben a sertés kivitel mily kedvező eredményt tüntet fel. Magyarországra az utóbbi évek átlaga szerint évenként behozatott mintegy 400 ezer db. sertés 12 millio frt értékben, s kivittett évenként 700 ezer db. 37 millio frt értékben. Első pillanatra szembevetünk a különbség, mely nem annyira a be- és kiszállított darabok mennyiségében, mint inkább az értékkülönbségben nyilvánul, s mely szerint Magyarországnak a sertéskereskedésből évenként mintegy 25 millio frt kiviteli többlete, tehát tiszta jövedelme mutatkozik.

Már most ha elgondoljuk, hogy e 25 milliónyi összeg hányszor és hányféleképp forgattatik, s a tulajdonképi sertéskereskedőkön kívül hányan részesülnek még annak előnyei és hasznáiban, úgy kétség kívül be kell ismernünk annak a közvagyonosodásra s anyagi jólét emelésére irányult hatását is.

Sokat lehetne e tárgyban felhozni és elmondani, az itt előrebocsátottakban csak röviden kívántuk feltüntetni és hangsúlyozni ama nagy nemzetgazdasági fontosságot, melyet a sertéskereskedésnek hazánkban méltán és joggal tulajdonítanak. S ha ez így

van, úgy ebből folyó elengedhetlen kötelességünk azt tehetségünk és hatáskörünkhöz mérten gyámolítani, istápolni s még áldozatok árán is annak minél nagyobb lendületet kölcsönözni. Itt első helyen bennünket természetesen helyi viszonyaink érdekelnek, s ez ügyet is e szempontból vesszük vizsgálat alá. Városunkban mint már jeleztük, a sertéskereskedés jelentékeny szerepet visz, s anyagi előhaladásunknak egyik feltételét s emeltyűjét képezi. Téves felfogás lenne azt hinni, hogy az csak egyeseknek használ, s képezi meggazdagodásuk alapját; igaz, hogy első sorban egyes szorgalmas szakértő polgártársaink veszik hasznát, de az érdekközösségnél fogva mint fentebb kimutattuk, a lakosság többi osztályai is érzik annak előnyeit és jóltevő hatását. S ezt beismerve, polgári kötelességünk annak érdekeit minden lehető úton gyámolítani és előmozdítani. Erre pedig tudomásunk szerint jelenleg kedvező alkalom kínálkozik. A helybeli sertéshizlalók és kereskedők ugyanis egy a vasútállomástól a hizlaló-telepekig építendő összekötő vasútvonal és rakodóhely létesítésére szövetkeztek, s az e czélból szükséges terület díjtalan átengedése iránt a városi közgyűléshez folyamodtak. Ragadjuk meg ez alkalmat, s minden érdekeknek lehető szemmel tartása és figyelembe vétele mellett hozzuk meg e csekély áldozatot, azon biztos tudatban, hogy ezzel nemcsak egyes polgártársainknak, hanem az összegnek érdekeit is igyekeztünk előmozdítani. Ha e nehézséget elhárítjuk, úgy az építkezés könnyen megejthető lesz, miután a vaspályatársulat saját érdekében is szives készséggel fogja e vállalatot támogatni, s az ily magánhasználatra épült vaspályák építési engedélye is könnyen s rövid úton kieszközölhető. A kivitel s a vonal irányának kérdéséhez ez úttal nem szólunk, akkorra hagyva fel azt, midőn közgyűlésünknek ez ügyben hozandó, remélhetőleg kedvező határozata előttünk fog állani.

Hol lakunk?

— Hanusz István. —

Minden madár megtalálja fészket, ha a távol Indiából jön is, mint a gólya, — vagy a tengeren túlról, mint a fecske, mely a Fáraók országán keresztül veszi útját felénk; mert jól tudja, hol van fészek, melyben először a szép napot megpillantotta. És mégis megtörtént, mióta a világ áll, hogy szomszédját az egyszeri ember éjnek idején e szavakkal zörgette föl: „Szomszéduram! mondja meg kérem, hol is lakom én?” E dolog, mint nem mindennapi és nem kevésbé mulatságos, az adomák tárába került bár: de megtörtént, akármi volt is az oka.

Különös lenne, ha fölvevett tárgyam életrevalóságát ilyen pajzán adomával akarnám igazolni: de annyi tagadhatatlan tény, hogyha úgy hirtelen lepetnénk meg a kérdéssel, hol lakunk?, alig hiszem, hogy mindenikünk rögtön számot tudna adni róla oly módon, mely minden ízében kimerítő és szabatos lenne. Az első felelet mindenesetre úgy hangzanék, hogy Kecskeméten lakunk, melyről már Petőfink lantja zengette, hogy: „Hírös város az alföldön, — és ez igaz.

A múlt évben arról értekeztem, hogy hol

jobb lakni?*) És talán nem löttem túl a czélon, midőn vitattam, hogy itt, — mert azóta számtalan szomorú hirt hoztak a lapok nemcsak hazánk különböző vidékeiről, hanem tudósításaik szerint a külföld sem szűkölködött katasztrófákban. Nem kell talán szólnom Szeged sorsáról, az aldunai földrendésekről, a spanyolországi felhőszakadásról, a nyugoteurópai példátlan hidegekről, a Körösök és Maros áradásairól, a fővárosnak minduntalan megújuló aggodalmairól a fejedelmi Duna közelsége miatt vagy Körömözbánya ijedelmeiről, mivelhogy alatta ki van már aknázva a talaj. Mind e bajoktól megóvott bennünket városunk szerencsés fekvése.

De hát hol is lakunk?

Városunk nincs Magyarország kellő közepén, mint jó ideig hitték. A múlt évben Hunfalvy János, Magyarország első földrajzi tekintélye kiszámította, hogy hazánk legközepe Szarvas város határában van, a „Szarvasi Ujság” pedig kimutatta, hogy a Hunfalvy által középsőnek számított délvonal és szélességi kör épen a Kreszán malmon metszik egymást. A mi városunk középpontjával a Szentferenczrendi atyák temploma tornyát szokás tekinteni, mint azt a körök is igazolják, melyeket Kecskemét térképére a városi mérnöki hivatal alkalmazott, — de azonban a bécsi es. k. földirati intézet nagytemplomunk tornyának határozta meg fekvését. Ha most már a szarvasi és kecskeméti két mérés eredményét egymás mellé állítjuk, szembe ötlök a különbség.

1) Kreszán malom: éjsz. szél. 46° 53' ferrói kel. hossz. 38° 13'.

2) Nagytemplomunk, éjsz. szél. 46° 54' 29" ferrói kel. hossz. 37° 21' 31". Ebből az jön ki, hogy Magyarország középpontjától kevés híján csak 9 (pontosabban 8-948) mértföldnyire vagyunk majdnem egészen nyugot felé. A nagy Magyaralföldnek közepétől ellenben, mely körülbelül Pusztaszer, csak mintegy 7 mértföldnyi távolban éjszaknyugotra. Városunk nagytemploma tornyából, melynek egész magasságát 70 méterre becsülik, meglátni délelőtti derült órákban a négy folyamot, három halmos magyar czimernek egyik hegyét a Mátrát, melynek legmagasabb csúcsa, a Kékes, 970 m. magas. A cserhádi dombsornak végső nyúlványait ellenben, melyek Czegléden fölül lapulnak el a síkságban, nem lehet látni, — dacára hogy nem jelentéktelen magaslatok vannak. (pl. a Vinizsni vreh 234 m.) Ennek oka az, hogy szemhatárunkat fás tanyák szegélyezik és magunk is 118. m. magasán lévén az adriai tenger tükre fölött, a Cserhát végső dombjai alig 100 méterrel emelkednek ki magassabban a lapályból, mint a mi kövezetünk.

Kecskemét fekvése szomszédjaihoz képest magas; mi itt a Tisza és Duna vízválasztó gerinczén vagyunk, mely Mizse és Bene puszták felől húzódik városunk nyugoti oldalánál Matkó, Jakabszállás és Monostor felé; miért vizeink a Tisza felé lejtnek. Mig Nagy-Körös 4 méterrel, Izsák 13-mal: addig Félegyháza 20 méterrel fekszik alantabb, mint mi, — mely körülmény biztosíték arra nézve, hogy bennünket a város belső területén sem a Tisza, sem a Duna eddig tapasztalt magasságú árvizei el nem érhetnek. Igaz ugyan, hogy mint Szabó József, hazánk egyik legkiválóbb geologja kimutatta, Alföldünk most a százados lassú sülyedés folyamatában van és így alantunk is száll alább és alább a talaj, de legjelentékenyebb e sülyedés a Tisza közvetlen völgyében, mely különben is jóval alantabb fekvésű. Így Uj-Kécske 35 méterrel, a Tisza tükre pedig Alpárnál 41-gyel esik alantabb, mint Kecskemét.

A Duna tükre irányunkban nyugot felé nincs ennyire alant. Így Duna-Veecsénél csak 22 méterrel alacsonyabb, mint a mi talajunk felszíne, de elinnak annak akár tengernyi vizét a közbeeső homokpuszták, mielőtt abból hozzánk csak hirmondó juthatna is el. Sőt egy-egy felhőszakadás árja is, milyen Budát, Egert, Miskolcot és spanyolországi murciai völgyet annyira érzékenyen sujtotta, nem

*) „Kecskeméti Lapok” 1879. 13—17. sz.

találna meg nálunk az Ördögárkot, mivel meg nem szorulhat, hanem szét kell szaladnia. Pár órára, ha valahol, úgy legfőleg a belső sétányon gyűlelszik össze, melynek belső völgyelése alacsonyabb, mint szélei. A múlt évben nem egyszer mesterségesen kellett a vizet róla leküldeni.

Alattunk a talaj homokból áll és arra különböző vastagságban részint termőföld települt, részint azon épülettörmelék, melyen házaink állnak. Ez utóbbiban ásatások alkalmával különféle eszközök, edények töredékei találhatók és mivel azokból azon régészek, kik majd évszázadok mulva fognak születni, jelen műveltségünkre vonnak egykor következtetést, kultur rétegnek nevezetik. Ez nálunk, mivel városunk régi, elég vastag már; de ezen körülmény kimagyarozza azt is, miért van a városban oly sok kútban ibatatlan víz, míg a külső kútak vizei csaknem mind ibatók. A kulturréteg ugyanis lazán áll össze s az emésztő-gödörök, trágyadombok levét, az épületromokon átszivárgott és elmeszesedett vizet átbocsátja magán egészen a kútakig. Ez az oka, hogy a nagy és régi városok olykor óriási költséggel készítenek magoknak vízvezetékot, mely őket tiszta itallal lássa el.

Eszembe jut itt fölemlíteni máriavárosi ásványfürdők vizét, mely oly kincse városunknak, hogy kellő építkezések és országszerte való hirdetéssel méltó vetélytársa lenne a szabadkai, palicsi fürdőknek, mit még Kecskemétről is látogatnak. Szavaim igazolására álljon itt kimutatva azon vegyelemzési eredmény, melyet a helyi társaság 1875. évi folyama 27-ik száma tett közzé. Kohányi Győző vegyelemzése szerint ugyanis 1000 súlyrész vízben van

14.18 szén-savas szikéleg	0.63 légsavas haméleg
2.64 vilsavas mészéleg	0.32 légkönhaltalvag
2.05 szikhalvag	0.25 szén-savas keseréleg
1.85 mészhaltalvag	0.13 vaséleg
1.55 kén-savas szikéleg	0.007 légenysavas szikéleg
1.12 mészéleg vizegy	összesen: 24.727 súlyrész

ásványi anyag, melynek hatása van a szervezetre.
(Folyt. köv.)

Iskolai értesítés.

A kecskeméti reform. lyceumban a nyári félévi vizsgák következő rendben tartatnak az 1879—80. tanévben:

Június 11-én elővizsgálja az érettségi vizsgára jelentkezett magán tanulóknak; 12. és 13-án d. e. görög és magyar nyelvből, latin nyelvből írásbeli érettségi vizsga; 18. és 19-én magántanulók vizsgája VII.—I. oszt.; 20-án d. e. 10—12. francia nyelv és gyorsírás; 21. és 22-én szóbeli érettségi vizsgát; 23-án d. e. 8—12. V-ik osztály vizsgálata, d. u. 3—7. IV-ik osztály vizsgálata; 24-én d. e. 8—12. VI-ik osztály vizsgálata, d. u. 3—7. III. osztály vizsgálata; 25-én d. e. 8—12. II. osztály vizsgálata, d. u. 3—7 I. osztály vizsgálata; 25-én egész nap VII. osztály vizsgálata.

27-én délelőtt iskolai istentisztelet után az év bezáratik, a jutalmak és értesítők kiosztásával és a pályázatok eredményeinek kihirdetésével. — Kecskemét, 1880. június 2-án. Csabai Imre, igazgató.

A kecskemét-járás közs. tanítói-kör az 1880-ik évi gyűlését Kecskeméten június hó 13-án délelőtt tíz órakor a „felsőbb gazdasági“ iskola termében

tartja meg, melyre a nevezett járás elemi-, felső nép- és polgári iskolák tanítóit tisztelettel meghívja Kecskeméten, 1880. május 31.

a kecskemét-járás kör elnöke.

ÚJDONSÁGOK.

— **A helybeli jótékony nőegylet** évi rendes közgyűlését múlt hó 23-án tartá az „Olvasókör“ helyiségében, s bár a tagok újabb időben tanúsított lanyhasága és részvétlensége e közgyűlésen is meglátszott, a mennyiben 330 tag közül alig ötvenen jelentek meg, — az előző pár évhez viszonyítva mégis haladást mutatott, hogy a határozatképességhez kellő létszám ezúttal összejött, s a gyűlés meg-ejthető volt. B. Kiss Mihályné úrnő, az egylet helyettes elnöke, a gyűlést megnyitván, előterjeszté a lefolyt 1879/80. évi elnöki jelentését, melyben megemlékezve az egylet egy évi életében fölmerült fontosabb és nevezetesebb eseményekről, számot ad röviden az egylet részéről ez évben kifejtett munkásság és ennek eredményéről, melynek többek közt különösen figyelmet érdemlő pontja az, melyben kiemeltetik, hogy az egylet rendelkezése alatti vagyon ma már a tizezer forintot meghaladja, minélfogva az egylet azon helyzetbe jutott, hogy magasabb czélok kitűzése és megvalósítására is gondolhat, s csak az egylet tagjainak érdeklődése s ügybuzgóságától függ a mielőbbi és minél sikeresebb kivitel. — Ezután a számvizsgáló bizottság jelentése olvastatván fel, annak alapján Szeless József egyleti pénztárnok a lefolyt évre vonatkozólag közgyűlési határozattal felmentetett a felelősség alól. Előterjesztetett ezután, hogy méltóságos Kiss Miklósné úrnő lemondása folytán az elnöki állás, továbbá az évenként változó választmány betöltése és megválasztása is egyik fontos tárgyát képezi a közgyűlésnek. Ennek folytán, miután Kiss Miklósné ő méltósága az egylet körüli érdemeinek elismerésül örökös választmányi taggá, Pacsu Mihályné úrnő pedig egyhangúlag és közfelkiáltással az egylet elnökévé választottat, az ez által megüresedett alelnöki állásra és negyven választmányi tag megválasztására szavazatlapon adattak be a szavazatszedő bizottságnak. — E közben a közgyűlés azon helyes határozatot hozta, hogy miután a választmányi tagok részvétlensége és közönyös magatartása az egylet sikeres működését akadályozza, a megválasztandó választmányi tagok szólittassanak fel az iránti nyilatkozatra, vajjon kívánják-e a választmányi tagságot elfogadni, s az egylet érdekében fáradozni, — hogy helyeik esetleg a legtöbb szavazatot nyert egyleti tagok által töltsenek be. Ez megtörténvén, a választmány szavazattöbbséggel következőleg alakult meg az 1880/81-ik évre: Alelnökké, — miután B. Kiss Mihályné úrnő az egyik alelnöki állást tovább is megtartani sziveskedett — gr. Vasquez Miksáné Kovács Teréz úrnő választott meg. Továbbá választmányi tagokká megválasztottak: Berezky Jenőné, Csolnoky Ferenczné, Dékány Mihályné, Erdélyi Ferenczné, Fekete Istvánné, Gáll Ferenczné, Gyenes Sándorné, Györfly Balázné, Horváth Béláné, Hábel Jánosné, Kada Elekné, Katona Blanka, B. Kiss Györgyné, B. Kiss Pálné, Királyné Farkas Eszter, Kovács Istvánné,

Kovács Juliska, Kovács Vilma, Krizsán Józsefné, Kun Anna, Laukó Károlyné, Machleid Alajosné, Machleid Viki, Oláh Imréné, Papp Sándorné, Páthy Károlyné, báró Puteaniné Halasy Ilona, ifj. Sántha Sándorné, dr. Szabó Lászlóné, ifj. Szabó Lászlóné, özv. Szegedi Gáborné, Szeless Józsefné, Szeless Kálmánné, Szokolay Mihályné, Tassy Pálné, ügyv. Tóth Istvánné, Ujszászy Gyuláné, Vajda Gyuláné, Végh Józsefné, Zombory Lászlóné úrnők. — Mint e névsorból látható, ezúttal a fiatalabb elemnek is nagyobb szerep és osztályrészt jutott, — és ez így van helyesen; mert az idősebbek tapasztalata és tanácsa az ifjabbak tetteire és munkaképességével párosulva kétségkívül szép eredményt lesz képes felmutatni, — mihez az ügy érdekében kitartást s lankadatlan buzgalmat mi is őszintén kívánunk.

— **A r.-kapitányi hivatal és árvaszék**, köztudomásulag mintegy 6 év óta nyomorog egy fedél alatt a Ladányi-féle házban. Eltekintve attól, hogy e két hivatalnak úgyszólván egy kalap alá szorítása, már ügyeik egészen különeműségénél fogva sem lévén kívánatos, — intőző körökben elhatározott, hogy miután az árvaházul kijelölt Bartha-féle ház átalakítatik, s a gazdasági tanfolyammal egybekapcsolt felsőbb népiskola oda áthelyeztetik, s ennek helyére a Milhoffer-féle házba az árvaszék fog beköltözni, hol a realizáló bizottságnak is lesz helye, s nem kell több ezer forintért ennek új épületet csináltatni, hogy így a r.-kapitányi hivatal összes közegei az ügyvitel kívánatos előnyére a Ladányi-házban helyeztethessenek el. Ezen intézkedéssel a város közpénztára nagyon csekély kiadással lett volna terhelendő. A Bartha-ház át is alakítottat, nem igen van más hátra, mint az, hogy az iskolának bele kellene költöznie, de itt van a bökkenő! azok az urak, kik ez üdvös tervet készítették, s egész a kivitelig elősegítették, gazda nélkül számoltak. Nem kérdezték meg ugyanis Pétert, kinek akaratosságán ez a dolog most hajótörést szenvedni látszik, s Péter ezen elhanyagolás miatti bosszújában egyenesen kimondta: nem meggyünk! Ki hitte volna, hogy ez az ember ilyen hatalmassággá nőjje ki magát? Egyszer meggyalogoltatja a főispánt, aztán nem engedi a hivatalhelyiségek rendezését... még megérjük, hogy gazdáltnak tekintik, s bele ül az elnöki székbe! Vederemő!

— **A városi törvényhatósági** tisztviselői kar barátai és ismerői körében f. hó 19-én a városi műkertben táncmulatsággal egybekapcsolt kirándulás rendez. Jól teszi, mutassa meg, hogy ő is él, s helyet kér magának a társadalomban. Bár csak komolyabb irányban is adna magáról életjelt, s érdekeit társaskör nyugdíj-alap stb. megalapításában, a collegialitás fejlesztésében találna, s azért a maga részéről szükséges kezdeményezéshez hozzá fogna.

— **Múlt hó 29. napján** a kecskeméti római kath. főgymnasium évzáró ünnepélye, a lapunk múlt számában közölt programu szerint, sikerülten folyt le. A buzgó karnagy Szabados Géza úr vezetése alatt álló ének- és zenekar dicsérettel oldották meg feladatukat. Különösen ki kell emelnünk a kezdők ének- és zenekarát, mely a „Matrózok a fődélzetben“ című operettből valóban meglepő sikerrel mutattak be egyes részleteket. Kár, hogy

TÁRCZA.

A lantos leánya.

Elbeszélés, írta Beliczay Jónás.

I. Az agg lantos.

Jelige: Kit érdekel a más sebe?

Elég egy szívnek a magáé,

Elég, csak azt köthesse be. — Arany.

A budapesti városerdőnek egyik félreeső gyalogutján, a hová a kocsizőrej és a szórakozást keresők zsvajja nehezebben hat el, évekkal ezelőtt hétköznapokon egy elaggott embert lehetett látni, a ki az arramenők gyönyörködésére lantjából mélabús accordokat esalt ki. Fejét lantjára hajtva sohasem látszott felnézni s az arramenők nagyobbára azt hitték, hogy vak. Nem kért soha semmit, de ha adtak neki valamit, azt elfogadta. Közömbösen rakta zsebébe az így szerzett krajczárokat s azután köszönetre sem méltatva az adakozót tovább játszott, rendszerint újabb buzgalommal, mintha a krajczár eltevésével elmulasztott idővesztéséget helyre akarná hozni.

Tíz—tizenkét darabot játszott s ez képezte műsorozatát. Ha tervbe vett darabjait végig játszotta, hátára vette lantját s eltávozott, nem ritkán minden kereset nélkül, mert mint mondám, elhagyottabb sétán szokott volt megállani. Rossz időben nem volt látható s jó időben is csak a délutáni órákban, rendszerint alkonyat előtt. Ha elvégezte eljátszani szánt darabjait s még nem volt elég homály, megpihent s várt míg besötétedett s akkor tünt el. Mert senki sem tudta és senki sem törődött azzal, hogy honnan jő és hová megy az öreg, valamint azzal sem, hogy hová lett az a gyö-

nyörű kis leány, a kinek koromfekete haja körülfolyta a plastikus idomu nyakat, vállat és derekat, melynek koronája villogó, sötét szempártól ragyogó arczczal ékeskedő fej volt.

Eveken keresztül elválaszthatatlan társaságot képezett az öreg, a leány és egy ebecske. Néhány éven keresztül azután csak az öregot és az ebecskét lehetett látni; utóbb az ebecske is elmaradt s csak az öreg volt látható; végre ez is eltűnt s most már ezt sem lehet látni.

A figyelőbb ember mindezt észrevette talán, de sokkal jelentéktelenebb eseménynek tartotta, semhogy sokat törje rajta fejét.

S tán igaza volt. De volt egy fiatal ember, olyan tanuló-féle, a kit a trias s annak különösen egyik tagja érdekelt, a bogárszemű leány. Ez észrevette a leány eltűnését, habár nem tudta hová lett s mi lett belőle s ezt mint édes titkot magának tartva fenn, a leányka mélabús képének emlékével együtt, mint becses emléket szívébe zárta.

Együtt volt mind a három: az öreg, a leányka és az eb. Az öreg lantjára hajolva pengette annak húrjait, mellette pedig ebe ült vagy feküdt, fejét első lábaira nyugasztva; a leányka megettük járt kelt, majd virágot szedve, majd leveleket szakgatva. Néhány lépésnyire tőlük pad volt, a melyen naponként az említett fiatal ember szokott volt megpihenni. Gyakran átkaesintgatott a hármas társaságra, de sem az, sem annak egyes tagjai nem látszottak őt észrevenni. Ha az öreg lejátszva darabjait elment, ő ellenkező irányba eső úton távozott. Néha könyvet vitt magával s olvasott, de olvasás közben is figyelemmel kísérte az öreg és a leány minden mozdulatát. Így csakhamar észre-

vette, hogy az öreg játékaival a víz és kenyérre valót sem keresi meg. Minthogy pedig szegényesen ugyan, de tisztességesen voltak öltözködve s éhezni sem látszottak, csakhamar feltámadt benne az a kérdés: miből élnek? Ő ugyan sohasem mulasztá el önkénytes adóját az öregnél lerónia, de mentek arra tizen—tizenketten, a nélkül, hogy erszényeiket megnyitották volna s az egész népforgalmat száznál többre nem igen lehetett tenni.

Nem egyszer azon jóakaró szándékkal lelkében közeledett az öreghez, hogy neki más, jövedelmezőbbnek ígérkező helyet ajánljon; de ha hozzáért, néma maradt ajka s az öregnek zárkózottsága tiszteletteljes hallgatásra bírta. Ismerte az aggkor hajthatatlanságát s a lantos bánásmódja lehetetlenné tett mindennemű közeledést vagy bizalmaskodást.

Valamivel előbbre vélt jutni, ha a leánykát szólítja meg. Többrendbeli kísérlet után sikerült közelébe jutnia; megszólítja; de a leány alig méltatva őt tekintetre, felelet adása nélkül ment vissza az öreghez s e naptól fogva többé nem jelent meg. Várt néhány napig, néhány hónapig, de ezáltalán, mert a szép gyermek ezentúl nem volt az öreggel látható.

Letelt a nyár, letelt az ősz s a fákon már negyedszer újult meg a zöld lombzat, midőn a férfivá erősödött ifju ismét azon hely felé közeledett, a melyen azelőtt oly gyakran megpihent. Elhitette magával, hogy egyáltalán nem különös vonzalomból közeledik régi padjához, s mivel elhitte, épen azért nem volt igaz. Mit érdeklő őt az öreg, mit a leány, a ki időközben gyönyörű hajadonná nőhetett, mit az ebecske, mely okos fejét lábaira nyugasztá?

a szavalókról nem emlékezhetünk meg hasonló elismeréssel. Végül a pályadíj nyert művek jellegű leveikéi fejbontattak. A kis kertben a bizonytalan időjárás dacára valóban szép számmal egybegyűlt közönség tapsokkal buzdítá a fiatal szereplőket s fejezte ki elismerését derék karnagyuknak.

— **Lapunk mai számának** vezérezikke az események által annyiban túlszárnyaltatott, hogy a f. hó 5-én tartott városi közgyűlés a sertéshizlalók által az összekötő vasút építéséhez kért terület átengedését készséggel teljesítette, sőt tovább is ment, átiratlag megkeresni határozta az osztrák-államvaspálya-társaság igazgatóságát, melyben ez ügyet, mint városi közérdeket annak figyelmébe melegen ajánlja. Mi csak örvendünk, hogy e fontos kérdés az általunk jelzett irányban nyert kedvező megoldást.

— **A magyar kir.** földmívelési minisztérium által a Kecskemét-vidéki Gazdasági Egylet részére egy havi használatra megígért Neukomm-féle Coqnae-égető gép folyó hó 3-án megérkezett és a Mezei-útcán levő Bartha-féle házba — a szakértő megérkezéséig — elhelyeztetett. A coqnae-égetés pár nap alatt megkezdetik. Mire az érdeklettek figyelmét azzal hívjuk föl, hogy kifőzetendő boraikat a Gazdasági Egyletnél addig is bejelenteni siessenek. A csinos szerkezetű gép bárki által is a nevezett helyen egész napon át megtekinthető.

— **A helyi állami főreáltanoda** ifjúsága f. hó 8-án kedden reggeli 10 órakor ének- és szavalattal fogja megünnepelni a fölségesen uralkodó apostoli királyi pár koronázási ünnepének 13. évfordulóját. Ugyanez alkalommal megemlítették az intézet 10 éves fennállásának története és felolvastatnak az önképzőkör által kitűzött pályaművek bírálatát. Midőn ezeket a nagyérdemű közönség tudomására hozom, bátor vagyok egyszersmind mély tisztelettel felkérni a tanügy és reáliskola barátait, hogy ez ünnepélyt becses megjelenésük által emelni kegyeskedjenek.

— **Lapunk május 23-án** megjelent számában közölt ama cikkkecske miatt, mely: „hogy szokták meggyalogoltatni a főispánt” címet viselt, Faragó Péter városi hivatalos szolgálati kötelességét teljesíté. A ki ama tréfás közleményt figyelmesen elolvasta és megértette, már akkor tisztában lehetett az iránt, hogy senkinek „Péter”-rel semmi baja sem volt. Neve csak úgy szerepel ott, mint a szindarabok meséiben előforduló személyek, költött neve, miért épen neki, kár volna érzékenykednie.

— **T. Erdélyi Ferencz** könyvkötő úr öt darab becses és igen csinos jutalomkönyvet bocsájtott az állami főreáltanoda tanári kara rendelkezésére, a czéltől, hogy azokat akár pályadíjakul, akár a jeles tanulók jutalmául ossza ki az intézet növendékei között. Fogadja érettek hálás köszönetünket. Az ifjúság nevében

— **A kolozs-monostori m. kir. gazdasági tanintézetnél** az 1880/81-ik tanévre az I-ső éves tanfolyamban öt állami alapítványi ösztöndíjas és öt szabadhely megürülvén, ezeknek betöltésére pályázat hirdettek.

— **Az 1880. április havi postaforgalom.** 1. Fel-

adatott postautalvány 1017 drb. 36,938 frt 55 kr. értékben. 2. Utánvételes küldeményért bevétetett 116 darabért 3314 frt 66 kr. 3. Pénzes levél és csomag feladatott 2898 drb., fizetve lett érte 365 frt 84 kr. 4. Ajánlott levél feladatott 1087 drb. 5. Levéljegyet eladatott 957 frt 50 kr. — 1. Kifizetett 551 drb. postautalványért 22,347 frt 51 kr. 2. Utánvételes küldeményért 370 drb. kifizetett 958 frt 57 kr. 3. Pénzes levél és csomag érkezett 3312 drb., fizetve lett érte 397 frt 80 kr. 4. Ajánlott levél érkezett 1311 drb. Az egész havi forgalom kitesz: 53,907 frt 83 kr.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— Az emberi mívelődés története. Irta P. Szathmáry Károly. 9., 10. és 11. füzet. Egy-egy füzet ára 30 kr. E füzetről-füzetre tökélyesbülő szép vállalat utóbbi három füzete a két classikus nemzet, a hellenek és rómaiak művelődésével foglalkozik; a görög műköltészetből, melylyel a 9. füzet kezdődik, mutatóványokat közöl, s behatóan foglalkozik a történetirodalom, szinirodalom, bölcsészet és szónoklattal; a 10. füzet feltárja a görög műépítéset és képzőművészet remekeit, továbbá viseleteket és szokásokat mind sikerült ábrákban. A harcias életmód, a politikai fejlődés képezik e füzet végét. A 11. füzet Macedonia tárgyalása után áttér Róma művelődésére. Csupán e három füzetben 61 ábra van, melyek közül mint kiváló szépek említhetők: Az atheni Acropolis, a Neptun-templom, a Laocoon-csoport, a Sándor-csata, a görög gymnasium, a discos-vető, az olympi játékok, Nagy Sándor arczképe, Nagy Sándor Dariusnál, a Forum Romanum és római lakház belseje. A képek szép kivitele eléggé kártalanítja az előfizetőket a szokottnál lassabb megjelenésért.

— Az országvilág XII-ik füzete megjelent, megszokott legdiszesebb kiadásban, s a legválogatottabb tartalommal. Egy füzet ára 40 kr.

— Rautman „Magyar Lexikon”-jának 54. és 55-ik füzetét vettük. Az 54-ik füzet Dillis György bajor tájfestő ismertetésén kezdődik, s az 55-ik Dsingiszkán mongol hódító nevével végződik, tehát mindkét füzet a D betűben halad. Ára egy füzetnek 30 kr. Ajánljuk e hézagpótló s újszólván nélkülözhetlen munkát lapunk olvasóinak.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Alulírott tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, miszerint a bekövetkezendő szünidők tartamára a zene elemei és az ének alapos tanítására előlegesen két havi tanfolyamot nyitok heti 4, szükség esetén 5 tanórával; e tanfolyam díja 4 frt, melynek fele a beiratásnál átadandó.

A beiratások naponként lakásomon (régí sétatér) eszközölthetnek f. hó 24-ig, a mely napon a rendes előadás kezdetét veszi.

Ez alkalommal egyszersmind újra és t. felhívom azon tisztelt szülőket, kiknek gyermekeik alapos s lelkiismeretes zenetanítások valóban szívükön fekszik, miszerint zenetanodámba zongora-, hegedű- és énektanítványok folyton felvétetnek a már hirdett 2—3 és 5 frt havi díj mellett, kik heti 3

tanórában folytonos elmélet s gyakorlat útján képeztetnek.

Hogy pedig a t. zeneértő közönség teljes bizalmát kinyerhetni mielőbb alkalom lehessen, úgy alapos és lelkiismeretes tanításomról annál teljesebb meggyőződést szerezhessen — dacára itteni kevés idei működésem — dacára, hogy tanítványim kezdők — mégis augusztus hóban nyilvános vizsgát tartandok összes tanítványaimmal; mely alkalommal reményilem bebizonyíthatni, hogy nem a zenedarabok gépies betanítása, hanem a tanítvány tudományához mért önálló munkálkodás és a zenedarabok segítség nélküli betanulhatása képezi a való zenetudományt.

Kecskemét, 1880. június hó 2-án.

Gresz Antal,
tanképesített e.-zene- és énektanár.

MOZAIK.

I. Pál orosz czár egy katonai dísz-szemle alkalmával igen megharagudott egy hadnagyra, a ki nem tudta megülni lovát. — Vonuljon vissza jószágaira! kiáltott az ingerült czár. „Bocsánat felség, de ezt nem teheti, mert — nincs jószág!” Válaszolt egy tiszt a környezetből. Datj jetnit! (Adjatok neki!) szólt a czár hevesen. A fejedelmi szó ki volt mondva s a hadnagy szép birtokot kapott, a melyre édes örömmel vonult vissza.

Ez is ok! Egy ficzkó már 3 izben szökött meg a javítóházból. Kérdezik, faggatják azután hogy miért nem akar ott maradni? A sok kérdészködés után végre megszólal a gyerek: Jó volna itt minden, az élelem is jó, a dolog sem sok, csak az a rossz, hogy minden reggel meg kell — mosdani!

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1880. június 4-én.

Tisztabúza métermázsánként	11.60	któl 12.—	krig.
Kétszerbúza	9.40	”	9.80
Rozs	9.—	”	9.50
Árpa	6.70	”	7.—
Zab	6.70	”	7.—
Tengeri	7.—	”	7.50
Köles	7.—	”	7.50
Burgonya	5.—	”	5.50

NYILTTÉR. *)

Folyó évi május hó 26-án a helybeli fiatalság által rendezett majális alkalmával Csukás László urat, mint majálisi részvényes tagot, Kis Pál és neje, Tóth Bálint és neje és Garzó János urakat a mennyiben én a magam részéről tévedésből mint rendező megsértettem, hibámnak ismerem el; és miután nevezett uraktól f. évi május 30-án egyenként saját lakásukon ünnepélyesen bocsánatot kértem, tisztelettel meghajolva a nyilvánosság előtt is bocsánatjukat kérem.

Kecskemét, 1880. június 4.

Ifj. Beretvás Pál.

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

Megvárta az alkonyatot, mint azelőtt szokta volt tenni. Néha az öreg állomása helye felé kacsintott, de korántsem azért, mintha őt keresné, — legalább így gondolkodott. Az öreg nem jött s a fiatal ember elkedvetlenedett. Miért, azt maga sem tudta megmondani s feltette magában, hogy ide többé nem jó. Meg is tartá ígérését addig, míg a városerdő minden zegét-zugát bejárta, mint magával elhitetvé, új alkalmas pihenő keresése végett, valóban pedig azon be nem vallott czállal, hogy az öreget s még inkább a leányt, megtalálja.

Kicsinyes lélekre vall a kíváncsiság s a ki ismeri azon tömérdek szálat, melyből a lélek szöve van, iparkodik a kíváncsiság szálait kitépni, mely a szövetet elrutítja. Igaz ugyan, hogy a fiatal ember azt mondhatta volna, hogy őt nem a kíváncsiság, hanem más ismeretlen vágy vonzza érdeklődésének tárgya felé, de ezt álokoskodásnak tartá s ismervén a latin „ignoti nulla cupido“ (a mit nem ismerünk, az után nem vágyunk)-féle mondat, nem tartá jelleméhez illőnek, hogy következetlenné váljék s azok iránt tanusítson érdeklődést, a kiket nem is ismer.

De elveink, a melyek csak pillanatonként tünekednek föl lelkünkben, lassanként módosulást szenvednek azon folytonos nyomás következtében, melyet rájuk az öt érzékünkkel közvetített benyomások gyakorolnak.

Hiába foglalkozott tehát más gondolatokkal, hiába keresett a tarka-barka természetben és életben, a mint az előtte feltűnt, figyelmét állandóan lekötő pontot, mindez csak mulandó volt s összes lelki életére inkább zavarólag s így elkedvetlenítően, mint szórakoztatólag hatott. A hattyúk nyugodt méltósága, az aranyhalak fürge kergetőzése,

a csónakások komikus szereplése, a víz sima tükre, a fák festői csoportozata s az egész mögött feltűnő budai hegyormok, ismételten magukra vonták ugyan figyelmét, de az ismeretlen vágy csakhamar felzavarta nyugalmából s kocsizőrej, emberzsivaj, vagy más láрма hallatára, önkénytelenül régi pihenője felé indult.

Az élet gondjait közvetlenül nem ismerte s szükségét sohasem érzett; anyagi helyzete eléggé biztosítá lételet s eszmékben gyönyörködő lelkének nem maradt ideje vagyonszerzéssel sokat törődnie. A miije megvolt, azt megörzé s ha kínálkozott hozzá alkalma gyarapítá, de a szerencsével sohasem játszott s ha nyílt ajtajánál nem lépett be magától, nem járt utána. Kortársai közül kevesebb értelemmel és jellemmel bír, a kinek életében a keserves napok egész sora volt feljegyezve, nem egy többre vitte, mint ő, keresett ügyvéd, vagy orvos lett, hirdalpokba hangadó vezérezkiket irt, vagy a tudomány valamelyik ágában tekintélynek tartatott, magasabb és kiválóbb állami hivatal, vagy községi tisztséget töltött be, szerepet játszott a parlamentben, vagy az ipar- és kereskedelem, a gazdaság és bányászat terén nőtt nagygyá. S ő? észrevétlenül maradt és tengett — oklevelei dacára s el kellett volna pusztulnia, ha szerencséjére szüleitől nem örökölt volna annyit, a mennyiből megélhetett.

Pihenő padjához közeledve egyszerre az ismert lant hangjait hallá. Megállt s visszatartott lélekzettel hallgatózott; szive hangosan dobogott. Rövid gondolkodás után folytatta útját s csakhamar megpillantá az öreget, ki, mint azelőtt, fejét lantjára hajtva nagy buzgalommal játszott. Hozzá lépett s megszólította.

— Uram, mondá, ön meg fog bocsájtani, ha keresetében feltartóztatom, de kész vagyok vesztését kárpótolni.

E szavaknál bankjegyet véve ki tárczájából, azt az öreg elé tartá. De mielőtt ez feléje nyult volna, felegyenesedett, az előtte álló fiatal embert tetőtől talpig végig nézte s lantjára könyökölve kérdezé:

— Mielőtt e pénzt átvenném, tudnom kell, miben lehetek szolgálatára?

— Menjünk ama padhoz, felelé a fiatal ember, ülve könnyebben megy a társalgás.

S a lantra téve kezét, azt vinni készült.

— Hinni akarom, mondá az öreg, hogy e szolgálóti készség szivből jó; azonban, — folytatá lantját az idegen érintés ellen óva s az idegen kezeit róla leszedve, — itt is beszélgethetünk. Még egyszer s utoljára kérem, miben lehetek szolgálatára?

A fiatal ember leolvashatta az öreg arczáról, hogy az komolyan beszél. Körültekintett s nem látván senkit a közelben, halkán, de elég érthetően szólt:

— Azt hiszem ön is czélszerűbbnek fogja tartani, ha hosszas bevezetés elkerülésével s felesleges magyarázatok elhagyásával, melyek úgy sem igen szoktak használni, mindjárt a dolog velejére érek.

Az öreg igenlőleg bólintott s érdeklődést tanúsító kíváncsisággal hallgatá a megszólított.

— Tudja meg tehát uram, a mit eddigelé magamnak sem akartam, vagy mertem bevallani, hogy engem ama leányka érdekel, a kivel ezelőtt néhány évvel itt többször megjelent.

(Folyt. köv.)

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénztár május havi forgalmáról.

<i>Bevétel:</i>	
Pénztárállás április 30-án	13,345 frt. 52 kr.
Betételek után	82,630 " 30 "
Különféle díjak után	205 " 56 "
" kamatok után	9,156 " 67 "
Kölesön visszafizetések:	
Váltók után	193,140 " — "
Kézi zálog, magánváltó	4,369 " — "
Ingatlan	530 " — "
Elhelyezett pénz	36,600 " — "
Egyleti ház-jövedelem után	443 " 92 "
	340,420 frt. 97 kr.
<i>Kiadás:</i>	
Visszafiz. betét és tők. kamat	79,615 frt. 96 kr.
Kifizetett folyó kamat	875 " 49 "
" viszleszám és térített kamat	11 " 38 "
Kölesönök:	
Váltókra	213,946 " — "
Magánváltó kézi zálog	1,850 " — "
Ingatlanra jelzálog	6,775 " — "
Pénzfelhelyezés	3,600 " — "
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolgálja fizetése	490 " — "
Üzleti költség	186 " — "
Osztalék	210 " — "
Jövedelmi adó	514 " 89 "
3% államilleték a múlt havi folyó kamat után	14 " 59 "
	308,089 " 31 "
Pénztárállás ápril 30-án	32,331 " 66 "
<i>Markovics.</i>	340,420 frt. 97 kr.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank 1880. május havi forgalmáról.

<i>Bevétel:</i>	
Pénztárállás április 30-án	24,550 frt. 49 kr.
Kötelezett takarékbetétek után	36 " — "
Váltó visszafizetésekből	170,743 " 30 "
Folyószámlák után	65,081 " 35 "
Pesti telepítvények után	83,510 " — "
Kamatok után	4,529 " 93 "
Díjak után	38 " 65 "
Késelmi kamatok után	10 " 62 "
Átirási díjak után	18 " — "
	348,518 frt. 34 kr.
<i>Kiadás:</i>	
Váltó leszámlásra	186,505 frt. 60 kr.
Folyószámlákra	67,866 " 05 "
Betéti-lapokra	4,720 " — "
Pesti telepítvényekre	49,101 " 75 "
Időközi kamatok:	
a) pesti telepítvényekre	919 " 45 "
b) folyószámlákra	39 " 63 "
Üzleti költségekre	271 " 10 "
Elnök fizetése	125 " — "
Tisztviselők fizetése	254 " 99 "
Osztalék részvényekre	11,408 " — "
Osztalék kötelezett takarékbetétekre	218 " 40 "
Függő kamatok kötelezett betétekre	153 " 80 "
Függő kamatok betéti-lapokra	478 " 48 "
Jövedelmi adóra	518 " 54 "
Állami illetékek betétek tők. és kifiz. időközi kamataira	362 " 50 "
Jutalék számlán	1,134 " — "
	324,077 frt. 29 kr.
Pénztárállás 31-én	24,441 " 05 "
<i>Vajda, könyvelő.</i>	348,518 frt. 34 kr.

Kimutatás a Kecskeméti Központi Takarékpénztár május havi forgalmáról.

<i>Bevétel:</i>	
Múlt havi pénztári maradvány	7,020 frt. 33 kr.
Betétek	22,010 " 66 "
Visszafizetés bizt. váltókra	2,975 " — "
Fedezett váltók	5,234 " — "
Leszámitolás	77,336 " — "
Folyószámlák	34,423 " 48 "
Viszleszámitolás	33,780 " — "
Különféle kamatok	2,874 " 15 "
Különféle díjak	81 " 28 "
	185,734 frt. 90 kr.
<i>Kiadás:</i>	
Biztosított váltókra	2,955 " — "
Fedezett (váltókra)	5,600 " — "
Leszámitolás (váltókra)	86,029 " 28 "
Betétek és tők. kamat visszafizetése	39,971 " 45 "
Betétek folyó kamata	304 " 01 "
Viszleszámitolás visszafizetése	11,130 " — "
Folyószámlák	33,479 " 60 "
Adó	537 " 94 "
Osztalék	479 " 60 "
Jutalék	76 " 70 "
Tiszti és szolgálja fizetés	416 " 66 "
Folyó költség	20 " 80 "
Különféle kamatok	300 " 06 "
Pénztárkészlet mint egyenleg	4,433 " 46 "
<i>Auspitz.</i>	185,734 " 90 "
Felelős szerkesztők:	
<i>Dr. Horváth János,</i>	<i>Dr. Dékány Rafael,</i>
<i>Dr. Tassy Pál.</i>	

H I R D E T É S E K.

4190.
1880.

Hirdetmény.

Az I-ső kerületi emeletes népiskola épületéhez szükséges

lakatos munka

vállalkozás útján levén elkészítendő; — a vállalat kiadására árlejtés fog tartatni.

Felhívtnak ennél fogva mindazok, kik a szóban levő munkára vállalkozni kívánnának, hogy a f. 1880. évi június hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor a városház tanácstermében tartandó árlejtésre, — a 872 frt 80 kr. kikiáltási árnak megfelelő 10% bánatpénzzel — jelenjenek meg.

Az árlejtési feltételek s a költségviselés, az árlejtési határidő előtt is, a város mérnöki hivatalában megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1880. máj. 28-án.

A város gazdasági hivatala által.

63 (2—2)

MAJDNEM INGYEN!

A legközelebb esőd alá került nagy brittania-ezüst-gyártól átvett tárgyakból olyan 42 kiválasztott darabot adhatunk **6 frt 75 krért**, tehát úgyszólván **ingyen**, a mely a valódi értéknek csak egynegyed árát teszi ki; — ugyanígy: 20 (12—12)

6 drb. kitünő jó asztali kést, brittania-ezüst nyélben, valódi angol-aczél pengével.
6 " legfinomabb villát brittania-ezüstből, egy darabból.
6 " nehéz brittania-ezüst evőkanalat.
6 " legjobb minőségű kávéskanalat, brittania-ezüstből.
1 " masszív brittania-ezüst tejmerő-kanalat.
1 " nehéz brittania-ezüst levesmerő-kanalat.
6 " brittania-ezüst késtartót.
6 " angol Victoria-tálcát, legfinomabb ciselozással.
2 " meglepően szép brittania-ezüst asztali gyertyatartót.
1 " brit-ezüstből szalon-asztali-esengetyűt.
1 " brittania-ezüst tea-szűrőt, füllel vagy fogóval.

Mindezen 42 tárgy, melynek valódi ára előbb 25 forint volt, most csak 6 frt 75 kr-ba kerül.

42 drb. Mindezen 42 drb. tárgy a legfinomabb brittania-ezüstből van készítve, mely az egész világon az egyedüli fémöntvény, mely örökké fehér marad és 30 évi használat után sem különbözethet meg a valódi ezüstitől, a miről különben kezesseget is vállalunk.

Czim és az Osztrák-Magyar-monarchia tartományaira egyedüli megrendelési forrás:

Az első angol brittania-ezüst-gyár főraktára: Blau & Kann, Bécs, I. Erzsébet-út, 6. sz.

A megrendelések utánvétellel, vagy az ár előleges beküldése mellett fogantatnak. Postai költség a bírdalom bármely részébe 35 krajczárba jó.

Haszonbérbeadás.

Pusztá-Páhin gróf Waldek-féle mintegy 2700 hold területű földbirtok, melyet Tóth Ferencz úr több idő óta haszonbérrel, folyó évi Szent-Mihálytól egymásután következő

három évre

haszonbérbe kiadandó. — A bérleti föltételek megtudhatók Nagyságos Náray István úrnál **Földeák**, Csanádmegyében. 62 (3—3)

Ház-eladás.

Prikkel Gáspárnak a Rózsa-útezen levő háza (Tomaskó urak házával szemben) szabadkézből eladó; — bővebben értekezhetni a nevezett tulajdonossal. 64 (3—1)

A csödöri pusztában, a csordajárás szomszédságában, 160 hold szántó és kaszáló több évre haszonbérbe adandó. A föltételek iránt értekezhetni a tulajdonos Kovács Sándorral. 65 (3—1)

A kellemetlen lehelet eltávolítására,
a fog hatásos övszere, valamint a sokféle szájbajok ellen a legjobb szer a valódi

dr. J. G. Popp-féle

Anatherin-szájviz.

Orvosi vélemény.

Azon szerencsés eredmények, melyet én magam és azon itteni betegek, a kik az Anatherin-szájvizet használtak, tapasztaltunk, köteleznek engemet, mint orvost, kinyilatkoztatni: hogy én azt nemcsak egyik legjobb szernek tartom az ismert gyógyító fogorvosi szerek közt, hanem egyszersmind az a sokféle szájbajok ellen, a melyek előfordulnak, mint hatásos övszer is ajánlható, és akként ajánlottam s ajánlom én is.

Bécs. **Dr. Gerh. Brants.**

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcsik M. és Tarkay C. r., Czegléden Persay A., Fegyverháza Hoffer A. özevényénél, Szolnokon Boár, Szabadszálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerertárban. 46

Haszonbérbeadás.

A Sz.-Ferenczrendű kolostor tulajdonához tartozó két-templom közti sikátorra nyíló

két bolt helyiség

f. évi október 1-ső napjától több évekre haszonbérbe adandó; — bérleti kívánók jelentkezzenek aloljegyzett főnöknel.

Szegedi Kilit,

66 (3—1) házfőnök.

Két pozsonyi zöld kályha

van eladó 7. tized, 37. sz. a.

Szappanos Sándornál.

Ház-eladás.

Néh. Bóbis Ferencz tulajdonához tartozott (I. t. 246. sz.) ház szabad kézből eladó.

Az eladási feltételekre nézve bővebb értesítést ad

Zolnay Antal
üggyvéd.
68 (3—1)